

[Uitzending 390: 1 Koningen 7:1 t/m 8:43]

In 1Kon.7 lezen we eerst de beschrijving van het paleis gebied van Salomo waarin hij verschillende bouwwerken liet bouwen. Het gebied is een afzonderlijk te verdedigen vestingwerk en kan vergeleken worden met een citadel. Na de beschrijving van de verschillende bouwwerken wordt er uitgebreid aandacht gegeven aan de inventaris van de tempel. In 12 verzen wordt verteld over de gebouwen uit de citadel en daarna volgen 39 verzen over het materieel in en bij de tempel. Het laat zien dat de tempel van Salomo veel meer aandacht krijgt dan zijn andere bouwwerken, hoewel de bouw van Salomo's paleiscomplex aanzienlijk meer tijd kostte dan de tempel. De tempel van Salomo is in 6,5 jaar gebouwd, zijn overige werken in het paleiscomplex namen 13 jaar in beslag. Vers 1 moeten we waarschijnlijk lezen als inleiding op de vijf gebouwen die in 1Kon.7 worden genoemd. De gebouwen zijn: het paleis dat 'woud van Libanon' wordt genoemd, de Zaal van de pilaren, een troonzaal of rechtszaal, de koninklijke residentie en het huis voor de Egyptische prinses. Samen vormen deze gebouwen het paleiscomplex, de citadel op de noordwestelijke Ofelheuvel. Hoe deze gebouwen precies hebben gelegen, is onzeker. Op de Ofelheuvel was oorspronkelijk de oude Jebusieten burcht gebouwd, die later de berg **Sion** werd. De restanten van de burcht zijn de bouwresten van het oudste gedeelte van Jeruzalem dat door koning David is veroverd op de Jebusieten (2Sam.5). Het is merkwaardig dat de plaats van deze burcht **buiten** de zuidelijke muren van het huidige Jeruzalem ligt. Het was immers de stad van David, die ook wel Sion werd genoemd. Het behoorde tot het Jeruzalem van het OT en NT. 1 Koningen 7 vers 1 en 2:

Toen bouwde Salomo zijn eigen paleis, waar hij 13 jaar over deed. Het paleis kreeg de naam Woud van Libanon. Het was 45 meter lang, 22,5 meter breed en 13,5 meter hoog. De grote cederhouten dakbalken rustten op vier rijen van cederhouten pilaren. Salomo's paleis zal een centrum zijn geweest voor landsbestuur, rechtspraak en militaire aangelegenheden, zoals paleizen in andere hoofdsteden dat ook waren (Mari, Ninevé, Babylon en Susan). Het meest waarschijnlijk is dat Chiram van Tyrus de aannemer is.

Het is moeilijk om vanuit de Hebreeuwse grondtekst vat te krijgen op de beschrijving van het gebouw in de verzen 2 t/m 5. In de vertaling van **Het Boek** en ook in andere Nederlandse vertalingen moesten keuzes worden gemaakt omdat er veel onduidelijkheden in de tekst zijn. De volgende reconstructie is mogelijk: er zijn vier parallelle rijen cederhouten pilaren daarop rusten de grote cederhouten dakbalken. De buitenste rijen vormen de basis voor de buitenmuren, zodat er binnen drie gangen zijn van ongeveer 7,5 meter tussen elke rij pilaren. Eén rij bestaat uit 15 pilaren, dat wil zeggen om de 3,5 meter staat er een pilaar. Er staan zoveel cederhouten pilaren dat de naam 'Woud van Libanon' niet verwonderlijk is.

Voor de verlichting zijn in de buitenste betimmering elke twee à drie meter aan weerszijden ramen gemaakt. De raamopeningen aan weerszijden zijn vlak tegenover elkaar aangebracht, wat een samenspel van lichtstralen tussen de cederhouten pilaren geeft. Na de beschrijving van het paleis 'Woud van Libanon' wordt de rest van de citadel beschreven. Salomo laat ook een 'Zaal van de pilaren' bouwen die even lang is als de breedte van zijn paleis.

De zuilenhal heeft zelf ook een voorkant met zuilen waarop een balkon rust. Een ander bouwwerk is de troonzaal waar de koning recht spreekt. Deze rechtszaal is van de vloer tot het plafond betimmerd met cederhout. Meer achter in de hof, voorbij de troonzaal en gebouwd in dezelfde stijl, ligt Salomo's eigen residentie. Er zijn geen details bekend over Salomo's eigen huis. Tenslotte wordt vermeld dat Salomo een huis laat bouwen voor zijn Egyptische vrouw.

1 Koningen 7 vers 8:

Aan de rechtszaal vast en vergelijkbaar in bouw lagen de persoonlijke vertrekken van Salomo. Hij ontwierp soortgelijke verblijven van dezelfde afmetingen in het Paleis dat hij bouwde voor de dochter van de farao, met wie hij getrouwd was. De bouwstijl van Salomo's citadel, met een rechtszaal voorzien van een zuilen-galerij die toegang geeft tot de koninklijke residenties, is ook gevonden in de Hethitische citadel Chatussas (in Turkije) en in Hamat (in

Syrië). De architectuur van de citadel past dan ook goed in de context van de tijd van Salomo. In 1 Kon.7:9 t/m 12 lezen we over de grote en kostbare stenen die bij de bouw zijn gebruikt. De stenen zijn zorgvuldig op maat afgewerkt. De stenen zijn overal gebruikt, zowel binnen als buiten, in het fundament en in de muren van alle gebouwen van de citadel. Het gaat om grote bouwstenen van wel 3 tot 4 meter lang. Met deze stenen worden muren opgetrokken met cederhouten balken erbovenop. De buitenmuren van de citadel zijn op dezelfde manier gebouwd als de muur van de binnenhof van de tempel en het toegangsportaal van het paleis.

1 Koningen 7 vers 13 en 14:

Koning Salomo liet daarna een zekere Chiram uit Tyrus komen.

Deze had een Joodse moeder uit de stam van Naftali en was zoon van een zeer voorname koperslager uit Tyrus. Zo kwam hij voor koning Salomo werken.

Chiram uit Tyrus komt uit een familie van koperbewerkers en is een vakman en kunstenaar van de eerste orde. Hij wordt dan net zo beschreven als Besaleël die voor de tabernakel werkte (Ex.31 en 35). Hij krijgt van Salomo de opdracht het benodigde koperwerk voor de tempel te maken. Chiram was de kunstenaar, die al de prachtige voorwerpen maakte.

In de verzen 15 t/m 22 lezen we dat als eerste werk van Chiram twee zuilen worden genoemd van ruim 8 meter hoog en een omtrek van 5,4 meter. Bovenop elke zuil komt een van koper gegoten kapiteel van 2,25 meter te staan. De kapitelen op beide zuilen worden versiert met zeven koperen netten of gevlochten koperen slingers. Een verdere versiering op beide kapitelen bestaat uit twee rijen koperen granaatappels en twee meter lange afbeeldingen van lelies. De zuilen staan opgesteld voor de voorhal van het heiligdom en hebben namen gekregen. De rechterzuil heet Jachin (en betekent '**Hij zal grondvesten**') en de linker heet Boaz (en betekent '**er is kracht in Hem**').

De zuilen verwijzen door de naamgeving naar Gods bevestiging van Davids dynastie. Boaz is Davids grootvader en dankzij zijn optreden in de geschiedenis van Ruth is David indertijd geboren (Ruth 4).

Zo spreken de zuilen over de kracht en stabiliteit van het koninkrijk en tegelijk over de afhankelijkheid van de HERE. Om de tempel van de HERE binnen te gaan moest men langs deze zuilen. De zuilen waren waarschijnlijk bedoeld als markering van de toegangsweg tot de tempel. Het is goed mogelijk dat de namen **in** de zuilen gegrift stonden. Een mogelijke uitleg is ook, dat 'Jachin' en 'Boaz' de eerste woorden zijn van een langere tekst, een zin of een gebed dat op de zuilen stond. Deze zuilen (Jachin en Boaz) waren een belangrijke plaats voor de koning. Bij een speciale gebeurtenis ging de koning bij deze zuilen staan (2Kon.11 en 23). In Psalm 96 komen we de kracht en de macht van de HERE tegen die de beide zuilen symboliseren. Psalm 96 vers 6:

Zijn grootheid en macht gaan voor Hem uit en zijn kracht en eer omringen Hem.

Bij deze woorden ontdekken wij de nietigheid van mensen ten opzichte van de HERE. Hij is de gans Andere, niet te vergelijken met een mens. En wij mensen mogen Hem aanbidden. Gereinigd en geheiligd door het offer van Christus mogen wij vrijmoedig naderen tot de troon van Zijn genade. Een mens mag bidden tot de HERE - wat een voorrecht - maar een zondig mens **kan niet** vies en vuil van de zonde voor de HERE verschijnen of met Hem spreken.

Daarom leert de Here Jezus Zijn leerlingen (en ook ons) te bidden: *Onze Vader die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd en Uw Koninkrijk kome. U wil geschiedde gelijk in de hemel also ook op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leidt ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze, want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.*

Als een mens zichzelf vergelijkt met de grootheid en heiligheid van God, dan wordt je klein, dan roep je met Jesaja in Jes.6:5 uit:

Ik ben ten dode opgeschreven, ik moet zwijgen, want ik heb onreine lippen. En nu heb ik de Koning gezien, de HERE van de hemelse legers. Voor Jesaja is het niet bij deze uitroep gebleven.

Een boodschapper van de HERE mag hem Gods genade en ontferming verkondigen en zeggen: **Nu... is uw ongerechtigheid verdwenen. Al uw zonden zijn u vergeven** (vs.7).

Luisteraar, die mogelijkheid is er voor u en jou ook! Een vertwijfelde cipier vraagt in Hand.16 aan boodschappers van het Evangelie: **Heren, wat moet ik doen om gered te worden?** En het antwoord was en is vandaag nog steeds: **Geloof in de Here Jezus. Dan zult u gered worden en al uw huisgenoten ook. Zij verkondigden hem en zijn huisgenoten de boodschap van de Here.**

1 Koningen 7 vers 23:

Daarna maakte hij een groot koperen bassin van 2,25 meter hoog en 4,5 meter van rand tot rand, met een omtrek van 13,5 meter.

Chiram maakt ook een reusachtig koperen waterbassin van 2,25 meter diep en een omtrek van 13,5 meter omtrek; het staat bekend als 'het koperen wasvat' of 'de zee'. Het water bevoorraadt de tien bassins waarmee de priesters zich reinigen voor de tempeldienst (2 Kron.4 en Ex.30). Het bassin rust op twaalf afbeeldingen van stieren, die per drie naar de vier windrichtingen zijn gericht. Het waterbekken is een handbreedte dik en heeft een bekervormige rand. De inhoud is ongeveer 44.000 liter. In de Tabernakel was maar één koperen wasvat.

In de verzen 22 t/m 39 volgt een beschrijving van de onderstellen met 4 wielen die dienen als waterwagens voor de 10 koperen wasvaten die erop worden geplaatst. Alle waterwagens zijn van dezelfde vorm en afmeting. Op elke waterwagen komt een waterbekken met een doorsnede van 1 meter 80. Er kan 880 liter water in. Vijf van de wagens staan aan de linkerkant van de tempel en vijf aan de rechterkant, terwijl het grote waterbassin meer vooraan staat.

Het water is niet alleen voor uiterlijk gebruik. Het staat ook symbool voor innerlijke reiniging en verfrissing. Het Woord van God is levend water voor een mens. Het gaat om meer dan grootte en schoonheid om het hart te reinigen. Er zijn veel kerken die mooie diensten hebben maar toch reinigen ze de gemeente niet of brengen ze niet in de nabijheid van God.

Zij verfrissen hun zielen niet en brengen geen vreugde in de harten. Het is het water in de wasvaten dat reinigt. Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. Hij is het levende water. 1 Koningen 7 vers 40:

Chiram maakte ook de potten, scheppen en offerschalen en beëindigde zo het werk in de tempel van de HERE, dat koning Salomo hem had opgedragen.

Tenslotte vervaardigt Chiram gereedschap voor de offerdienst. In de verzen 41 t/m 46 wordt het koperwerk voor de tempel nog eens opgesomd.

Het meeste offergereedschap moet nog bestaan uit de tijd van de tabernakel, maar wordt opnieuw gemaakt voor de tempel. Alles is van gepolijst koper. Het werd gegoten op de vlakte bij de Jordaan tussen Sukkot en Zarathan. Het behoeft verder geen uitleg dat er een enorme hoeveelheid koper zal zijn gebruikt voor alles wat Chiram heeft gemaakt, daarom lezen we in vers 47:

Het totale gewicht van al deze voorwerpen was niet bekend, omdat ze eenvoudig te zwaar waren om te kunnen wegen. Niet alles zal te zwaar zijn geweest om te wegen, we kunnen daarbij ook zeggen dat de hoeveelheid voorwerpen eenvoudig teveel was om ze allemaal te wegen.

1 Koningen 7 vers 48 en 49:

Alle gebruiksvoorwerpen voor de tempel waren gemaakt van puur goud. Dat gold ook voor het altaar, de tafel waarop de toonbroden lagen, de armen van de kandelaars, waarvan er vijf links en vijf rechts voor het Heilige der Heiligen stonden, de bloemen, lampen snuiters, koppen, offerschalen, lepels, vuurpannen, wierookvaten, de scharnieren van de toegangsdeuren van het Heilige der Heilige en de deuren van de hoofdingang van de tempel. Elk van deze voorwerpen was gemaakt van puur goud.

Behalve al de koperen zaken, werden er ook gouden voorwerpen gemaakt. Vier gouden voorwerpen worden genoemd. Ten **eerste** het reukofferaltaar (Ex.30). Het is ter sprake gekomen in 1Kon.6 en bestemd voor het reukwerk.

Ten **tweede** de tafel voor de toonbroden (Ex.25). Het toonbrood is een offer aan de God van Israël die steeds weer in voedsel voorziet. Wekelijks worden twaalf broden op deze tafel gelegd (Lev.24). In oude Oosterse culturen bestaat het idee dat men de godheid moet voeden door hem brood aan te bieden, maar JHWH, de God van Israël heeft geen behoefte aan menselijk voedsel (Ps.50:13). Het is omgekeerd, het brood wordt door priesters gegeten (1Sam.21). Priesters eten dan ook letterlijk van Gods tafel en zijn Hem daarvoor dank verschuldigd. Ten derde zijn er tien kandelaars die voor het heiligdom staan (Ex.25). Deze zijn versierd met bloemen. Bij de kandelaars of lampenstandaards horen ook de ontsteeklampen en de tang. Al deze voorwerpen zijn van zuiver goud. Verder laat Salomo schalen, messen, sprengbekkens, schotels en vuurpannen van zuiver goud maken en de voorzijde van de binnendeuren in de tempel. Behalve deze voorwerpen legt Salomo de tempelschat aan met voorwerpen die zijn vader David op de vijanden van Israël had buitgemaakt en had opgedragen aan de HERE (2 Sam.8 en 1Kon.14 en 15).

1 Koningen 7 vers 51:

Toen de tempel ten slotte klaar was vulde Salomo de schatkamer van de tempel met zilver, goud en alle andere voorwerpen die zijn vader David daarvoor had bestemd.

Met al deze voorwerpen is de tempel onlosmakelijk verbonden met de tabernakel in het boek Exodus. De uittocht uit Egypte en de tempelbouw worden chronologisch met elkaar verbonden (1Kon.6). Ook bij de inwijding van de tempel spreekt Salomo over de verlossing uit Egypte (1Kon.8).

1 Koningen 8 vers 1:

Salomo riep alle leiders van Israël – de stamhoofden en familiehoofden – naar Jeruzalem om er getuige van te zijn hoe de ark van het verbond van de HERE vanuit het heiligdom in Sion, de Stad van David, naar de tempel werd overgebracht.

1Kon.8 is het langste hoofdstuk uit het Bijbelboek Koningen. Het hoofdstuk beschrijft de inwijding van de tempel.

Het is het hoogtepunt waar naartoe is gewerkt in de drie hoofdstukken over de bouw van de tempel. 1Kon.8 is opgebouwd uit zeven delen en heeft zelf een spiegelende structuur, met een zevenvoudig gebed in het midden. Het volk verzamelt zich (vs.1-2). In de verzen 3 t/m 13 volgen de offers en die komen weer terug in de verzen 62 t/m 64. In de verzen 14 t/m 21 zegent Salomo het volk en dat doet hij ook in de versen 54 t/m 61. In de verzen 22 t/m 53 lezen we Salomo's gebed met zeven bijzondere situaties. Aan het eind van het hoofdstuk viert het volk feest en stuurt Salomo de mensen terug naar huis.

Alle geledingen van het volk Israël zijn vertegenwoordigd om de tempel in te wijden. Het begint met het overbrengen van de ark, uit de tent waar David hem had neergezet (2Sam.6) en de Tabernakel (uit Gibeon) naar de tempel. Deze grootse gebeurtenis vindt vermoedelijk plaats in het 12-de regeringsjaar van Salomo, in de 7-de maand, de maand van het Loofhutenfeest.

In aanwezigheid van alle leiders nemen de priesters en de levieten de ark op met de tabernakel en de bijhorende voorwerpen. De optocht naar de tempel gaat gepaard met talloze offermomenten, waarna de ark uiteindelijk in het allerheiligste wordt geplaatst. De plaatsing van de ark in het heiligdom is het laatste wat we vernemen over dit heilige voorwerp in de geschiedenis van Israël tot de plundering door de Babyloniërs (2Kon.25).

1 Koningen 8 vers 10 en 11:

Terwijl de priesters terugkeerden uit het binnenste heiligdom, vulde een heldere wolk de tempel en daardoor konden de priesters niet meer de tempel in om er hun diensten te verrichten. De heerlijkheid en glorie van de HERE vulde het hele gebouw.

De HERE daalt neer in een wolk die de tempel vervult. Deze ervaring is zo krachtig dat de priesters hun dienst niet meer kunnen vervullen. De aanwezigheid van de HERE is verborgen in een dikke wolk, zoals bij de Sinaï (Ex.24). Salomo herinnert eraan dat de HERE eerder verkoos om te verschijnen in een wolk. Nu de tempel voltooid is, en de ark van het verbond erin staat, kan Salomo de HERE een koninklijk huis aanbieden.

1 Koningen 8 vers 17 t/m 20:

Hij (mijn vader David) had altijd al de wens een tempel te bouwen voor de HERE, de God van Israël. Maar de HERE zei tegen mijn vader David: U hebt er goed aan gedaan dat u van plan was een tempel te bouwen voor Mijn naam. Toch mag u die tempel niet bouwen, maar uw zoon zal dat doen. Nu is de HERE Zijn belofte nagekomen, ik ben mijn vader opgevolgd als koning van Israël en nu is deze tempel gebouwd voor de HERE, de God van Israël. In de volgende verzen volgt het gebed van Salomo waarin hij de tempel opdraagt aan de HERE. Het is geen heidense tempel waar een afgod is geplaatst – en ook niet de plaats waar de HERE woont. Salomo heeft begrepen dat de tempel die hij heeft laten bouwen de HERE niet kan bevatten. In vers 27 zegt hij: **Is het wel echt mogelijk dat U op aarde zou willen wonen? Zelfs de hoogste hemelen kunnen U niet bevatten, laat staan deze tempel die ik heb gebouwd.** Het bouwen van een tempel voor ‘de naam van de HERE’ is een uitdrukking uit Deuteronomium.

De naam vertegenwoordigt de naamdrager en zijn gezagsorde. De tempel (met de ark van het verbond) is het centrum van Gods bezit en gezag, en daarom ook het oriëntatiepunt van gebed, niet alleen in Jeruzalem, maar in heel Israël en overal ter wereld. Daniël bidt in Dan.6:11 in de richting van Jeruzalem, immers daar heeft de HERE verkozen Zijn Naam te doen wonen.

Geen menselijk handelen heeft de HERE bewogen tot de eerste keuze om met Israël een verbond te sluiten en Zijn Naam te midden van hen te doen wonen, dat was enkel Zijn verkiezende liefde. Zijn beloften zijn betrouwbaar, wat de HERE aan David heeft beloofd, komt Hij in 1Kon.8 na, de tempel is voltooid door Davids zoon. 1 Koningen 8 vers 43:

Luister dan naar hen vanuit de hemel en geef antwoord op hun gebeden. Alle volken van de aarde zullen uw naam kennen en ontzag voor U hebben, net als Uw volk Israël, en de hele wereld zal weten dat U in deze tempel in ons midden bent.

In de volgende uitzending lezen we verder in 1Kon.8.